

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

transgredimur pactum, Ol. 6. v. 7. Sed quod Adam deperdidit, Christus velut secundus Adam restituit, Rom. 5. v. 17. Hinc Vates:

Unus homo nobis moriēdo restituit rem,
Dum nos reconciliavit cum Deo Patre,
Rom. 5. v. 10. & ita illuminavit vitam & incorruptionem per Evangelium, 2. Tim. 1. v. 10.

Hoc de omnibus operibus & creaturis Dei intelligendum est. *Bona condita sunt omnia, sed malè utentibus quedam data sunt in flagellum*, ait Eucharis. Confer Sir. 40. v. 33. Interea Deum diligentibus coöperantur omnia in bonum, Rom. 8. v. 28. Dum enim iudicamur, à Domino corripimur, ne cum hoc mundo damnemur. 1. Cor. 11. v. 31.

Quando igitur in tribulationibus constitutus, vel diuturnis morbis immerfus acerbos dolores sustinere coegeris, revoca tibi in memoriam hoc dictum: Dominus omnia benè fecit, & collige hinc, quod neque te patieris tentari, supra id, quod potes, 1. Cor. 10. 13. sed tandem eripiet & glorificabit, Psal. 91. v. 15. ut videas iustitiam ejus, Matth. 7. v. 9.

Si mors amicissimos quoque tibi abripit, animam in patientia custodi, nec contristare sicut illi, qui spem non habent, 1. Thess. 4. v. 13. sed die cum turba hac: *Omnia benè fecit. A facie enim mali collectus est iustus. Veniet pax, requiescet in cubili suo, Esa. 56. v. 2.*

Quod si ipse à morte salutaris ad mundo valedicendum: noli expavescere! sed tranquillo animo expecta eam: Dominus qui omnia benè fecit, & hanc in parte benè faciet, & gratia atque solatio suo te corrobora-

tabit, ut mortem superare & in vitam transire possis. Ibi demum verè canemus: *Omnia benè fecit. Amen, Amen, dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui me misit, habet vitam æternam, Joh. 5. v. 24. ibi implebitur, quod Christus dixit: Iterum videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, Joh. 16. v. 22.*

Beati mortui, qui in Domino moriuntur à modo, Apoc. 14. v. 13. In vita æterna terrestrem hanc habitationem deponemus, 2. Cor. 5. v. 1. fulgentes sicut splendor firmamenti, Dan. 12. v. 3. & ut Sol in Regno Patris, Matth. 13. v. 43. ibi quæ in lacrymis seminavimus, cum exultatione metemus, Psal. 126. v. ult.

De Tertio.

Restat *Caucela*, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt

I. *Miseris succurre.* Hic audimus homines quosdam beneficos se offerre, qui muti & surdi curam gerant, eumque non modo Christo adducant, sed & pro eo intercedant, ut ei imponat manum. Procul dubio audiverunt, quomodo antehac leprosum nudo contactu mundarit, & Petri socrum à febre liberarit, Matth. 8. v. 3. 15. nec non filiam Jairi à mortuis excitavit, Matth. 9. v. 25. idè non dubitant, quin Dominus impositione manus hunc quoque curaturus sit. Mutatio enim dexteræ ejus, Ps. 77. v. 11.

Discamus hoc ab ipsis, ut & nos necessitatibus sanctorum communicemus, Rom. 12. 13. Requirit id caritas Christiana; sumus enim membra ejusdem corporis. Sicut igitur membrorum corporis humani hæc ratio est, ut, si unum patitur membrum, com-

pa-

patiantur omnia membra, gloriatur unum membrum, congaudeant omnia membra, 1. Cor. 12. v. 26. Pari ratione & nos proximi rationem habeamus, ut si prospera fortuna utatur, intercedamus pro incolumitate ejus: sin adversa, ut malum ab eo avertat Deus, vel ita moderetur, ut faciat cum tentatione evasionem, 1. Cor. 10. v. 13. hoc bonum est, & acceptum coram Servatore nostro Deo, qui omnes homines vult salvare, 1. Tim. 2. v. 4.

Non itaque mala consuetudo est, ut infirmi ad preces Ecclesie confugiant; hoc Jacobus diu suavit, Jac. 5. v. 15. & experientia testatur, preces has non sine effectu esse. Propè enim est Dominus invocantibus eum, Psal. 145. v. 18.

Quilibet igitur, quando ægroti publicis precibus Deo commendatur, devotè pro iis intercedat, ex hac consideratione, quod & tempus venire possit, quo & ille aliorum intercessione egeat. Unde Christus ita Orationem adornavit, ut dicamus: Panem nostrum quotidianum da nobis hodie &c. dilucidè significans, ut non modò pro nobis oremus: sed aliorum misertiam precibus nostris adjuvemus. Hoc si ita fit, ut alter alterius onera portet, adimplebimus legem Christi, Gal. 6. v. 2.

Qui verò aliorum oratione adjuvari volunt, hoc observent, ne & ipsi eandem domi obliviscantur, & ita se gerant, ut causam habeamus pro salute eorum intercedendi. Inutilia enim terræ pondera, qui fruges tantummodò consumere nati, vel aliis exitiosi sunt, non merentur Christianam intercessionem, nisi eatenus, ut Deus eos ad frugem reducat, & nisi converti possint eosdè exitio tradat, ne & sancti propter eos cōvertantur ad stultitiã, Pl. 85. v. 9,

Cæterum Christiana caritas de omnibus meliora quæq; sperat, nec cogitat malum, 1. Cor. 13. v. 6. Perperam igitur illi agunt, qui in aliorum infortunio gaudent, & precibus animum vindictæ cupidum produnt. Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, Prov. 24. v. 18. potius diligamus inimicos nostros, oremus pro lædentibus & persequentibus, ut simus filii Patris, qui in cœlis est, Matt. 5. v. 44.

II. *Medico pare.* Christus miraculosus est Medicus, qui vilibus quidem utitur mediis, sed salutarem effectum edentibus, si in tempore adhibeantur. Hic audimus, quod miserum hunc hominem à turba seorsim abducatur, mittat digitos ei in auriculam, & exspuens tangat linguam ejus: deindè suspiciens in cœlum ingemiscat, dicès: Ephata; Et statim apertæ sunt aures ejus, & solutum est vinculum linguæ ejus, & loquebatur rectè.

Tu etiam ejusmodi ægrotus es, mi Christiane! idèò vide ne Medici hujus curatione contempnas. Si te à mundo seorsim abducit, promte sequere, & obliviscere domum Patris tui, Pl. 45. v. 11. & omnia quæ retrò sunt, Phil. 1. v. 14. nam si quis mundum diligit, non est caritas Patris in eo, 1. Joh. 2. v. 15.

Ponit tibi digitum in auriculas, tubliste, ut Spiritus sanctus in te operetur. Nam quicumq; Spiritu Dei aguntur, hi sunt Filii Dei, Rom. 8. v. 14. Qui verò resistunt, ut Judæi, Act. 7. v. 51. durum erit his contrà stimulum calcitrare, Act. 9. v. 6.

Si vult linguam tuam solvere, paude os tuum, dicens: O Domine, sine te nõ possum Jesum Dominum dicere, 1. Cor. 12. 3. te verò aperiente os meum, & labia mea tangente, benedicam te in omni tempore: semper laus tua in ore meo, Psal. 34. v. 2. Rectè loquar respectu Dei, quæ modesta, justa & ca-

& casta sunt, Phil. 4. v. 8. Rectè respectu proximi, ut sermo meus semper in gratiâ falsi conditus, Col. 4. v. 6. ne ulli dem offensionem, 2. Cor. 6. v. 4.

Instructio hoc inserviat vestræ, fratres! Christus adhuc hodiè vilia media ad animæ nostræ curationem adhibet, nempe verbum & Sacramenta. Verbum est sermo Crucis, attamen placuit ei per stultitiam prædicationis, salvos facere credentes, 1. Cor. 1. v. 18. 21. 25. Eodem modo se res habet cum Sacramentis. In baptismo enim aqua abluimur, & tamen ille nos salvos facit, 1. Petr. 3. v. 21. In Cœna nil videmus & gustamus nisi panem & vinum, & tamen *novavit* est corporis & sanguinis Christi, 1. Cor. 10. v. 15. seqq. quibus ad vitam æternam nutrimur, Johan. 6. v. 54. Quod si absurdum videtur rationi nostræ, consideremus omnipotentiam Christi, Eph. 3. v. 20. 1. Cor. 10. v. 5. Intereâ spe salvi sumus, Rom. 8. v. 24. scientes, quod quando Christus vita nostra apparuerit, & nos apparituri simus cum ipso in gloriâ, Col. 3. v. 14. Joh. 12. v. 26.

III. *Gratum te prabe.* Exemplo est turba in Evangelio, cui nos quoque conformemur, ut nullum momentum prætermittamus, quo non gratias pro beneficiis illi agamus. Bonum est confiteri Domino, Psal. 92. v. 2.

Debemus Deo hanc gratiam,

1. *Jure creationis.* Sicut enim Adamum primum è glebâ terræ formavit, & spiraculum infudit ei, Gen. 2. v. 7. sic adhuc hodiè nos format in utero, & inde extrahit, Job. 11. v. 12. Dicamus ergò cum Davide: Laudo te, quod stupendò modo factus sum, Psal. 139. v. 14.

2. *Jure Redemtionis.* Sic enim Deus di-

lexit mundum &c. Joh. 3. v. 16. Cum enim sub potestatem Satanæ devenissemus, & concreatam justitiam & sanctitatem amissemus, nemo erat neque Angelorum, neque hominum, qui nos redimere potuisset, Psal. 49. v. 9. Sed audi cum admiratione, quid Deus fecerit? *Ut servum redimeret, Filio non pepercit*, Bernhardo dicente, Rom. 8. v. 22.

Rursus itaque gratias agentes, cum Zacharia dicamus: Benedictus Dominus Deus Israel, Luc. 1. v. 68. 71.

3. *Jure sanctificationis.* Quia enim natura filii iræ sumus, Eph. 2. v. 3. generatio mala & adultera, Matth. 12. v. 39. nec possumus videre Regnum Dei, Joh. 3. v. 5. ille nos in baptismo in hæredes adoptavit, Tit. 3. v. 7. & quotidie Spiritum sanctum cordibus nostris immittit, qui adjuvat infirmitatem nostram, Rom. 8. v. 27. & bonum opus perficit, usque in diem Jesu Christi, Philip. 1. v. 6.

Hic denuò gratiarum actione opus est. Deus enim qui dives est in misericordiâ, propter multam caritatem suam, quâ dilexit nos, convivificavit nos, Eph. 2. v. 4.

Sed corde fiat non ore tantum, ne conqueratur Deus: Appropinquat mihi hic populus ore suo, & labiis me honorat: cor autem eorum longè est à me, Matth. 15. 8.

In omnibus igitur gratias agite, hæc enim est voluntas Dei in Christo Jesu, in omnibus vobis, 1. Thess. 5. 18. Etenim Sacramentum Regis abscondere bonum est, opera autem Dei revelare & confiteri, honorificum est, Tob. 12. v. 7. Sacrificans laudem, honorificabit me: & illiciter, quo ostendam illi salutem Dei, Psal. 50. v. ult.

Sit ipsi laus & gloria in secula seculorum, Amen.

DOMI.